Tertio aſſimilat᷑ ſancte Katherine· q̄ in
carcere poſita·xij·diebꝫ cibata ē a dn̄o nr̄o
Jeſu chriſto·ſic Vitus cū ī naui eſſet cū
modeſto ⁊ creſcētia nutrice ſua· nec cibū
corpalē haberēt·aquila eis cibū afferebat
Quarto aſſimilat᷑ ſācto Egidio q̄ de
moniacū ī eccleſia impedientē ꝑplm̄ libe/
rauit. Sic ⁊ Vitus filiū Diocleciani im/
peratoris a demonio liberauit· Quinto
aſſimilat᷑ ſancto Laurētio· q̄ ꝑ ſignū ſan
cte crucis cecos illuminauit. Sic ⁊ ſanct᷒
Vitus orauit ꝓ ſanatione patris ſui ⁊ lu
men ſuis p̄cibus recuꝑauit. Sexto aſſi/
milat᷑ ſancto Mattheo apl̄o q̄ fuſtibꝫ ce/
ſus ē. Sic ſanct᷒ Vitus fuſtibꝫ mactatus
ē vſqꝫ verberātiū brachia aruerūt. Sep
timo aſſimilat᷑ ſancto Petro apl̄o q̄ eſt
p̄nceps apl̄oꝝ·cui poſito ī carcere angel᷒
cū lumine apparuit·⁊ ſtatim catene q̄bus
ligat᷒ fuerat ⁊ vinct᷒ ceciderūt d̄ manib᷒
ſuis. Sic ⁊ beat᷒ Vitus cū miſſus fuit in
carcerē cū Modeſto·ſubito terremot᷒ fa/
ctus ē· ⁊ ferri moles q̄ eis erat īpoſita ceci/
dit·et carcer immenſo lumine coruſcauit.
Octauo aſſimilat᷑ Johāni euangeliſte
q̄ miſſus fuit a Domiciano ī doliū feruen
tis olei·et tn̄ illeſus exiuit. Sic ⁊ ſanctus
Vit᷒ in clibanū ardenē mittit᷑·ſ; tn̄ inde
illeſus egredit᷑. Nono aſſimilat᷑ illis du
obus apl̄is Simoni ⁊ Jude·quos cū pon
tifices idoloꝝ occiderēt·fulgura ⁊ tonitrua
ſuꝑuenerūt·⁊ tēplū ſcindit᷑·magi in carbo/
nes ſunt ꝯuerſi. Sic ⁊ beatus Vitus cum
Modeſto ⁊ Creſcētia nutrice ſua q̄ ſemꝑ
eū ſecuta fuit ī eculeū ſuſpendi iubentur·ſ;
ſubito aer turbat᷑·terra ꝯcutit᷑·tonitrua
mugiūt·idoloꝝ tēpla corruunt·⁊ multos
occidūt. Decimo aſſimilat᷑ ſancto Ge/
orgio martyri ⁊ militi·d̄ q̄ legit᷑ ꝙ cū de/
collari deberet flexis genubꝫ orauit dicēs:
Dn̄e Jeſu chriſte ſ; oro vt aīaꝫ meā non
ſepares a gr̄a tua·⁊ quicūqꝫ me in ſua ne/
ceſſitate īuocauerit exaudire eū digneris.
Et venit ad eū vox d̄ celo dicēs: ꝙ ī oib᷒
eſſet exauditus ⁊ ſic fieret vt orauit·p̄s·xc·
Jnuocauit me et ego exaudiam eum ⁊c.
Sic ⁊ beato Vito exiſtēti ī carcere ꝓpt᷑ fi/
dē chriſti·⁊ orāti·apparuit ei angel᷒ dn̄i
dicēs ſibi eū affuturū·⁊ oīa q̄cūqꝫ a chri/
ſto dn̄o petierit ꝯſtiturū. Ergo inuocād᷒
ē ſanct᷒ Vitus tanqꝫ ſingularis patron᷒
ī oib᷒ neceſſitatib᷒ ⁊ anguſtijs. Quan/
tum ad ſecundā ꝑtem illi᷒ ſmonis q̄rit᷑·
vtrū plaga ſancti Viti ſit exiſtēs vel appa
rens ſic ꝙ q̄s ſibi aſſumat. Rn̄det᷑ ꝙ p̄mo
q̄n qꝫ fit ex infirmitate cerebri·⁊ ſic accidit
ꝯmunit᷑ mulierib᷒ q̄ habēt capita debilia.
Secūdo ex plaga dei·⁊ ſic accidit illis
q̄ ex ſuꝑbia hn̄t nimiā ꝯplacentiā ī orna
tu corꝑis·in veſtibꝫ·ī crinib᷒·⁊ ī choreis·ſ;
mulieres ꝯmunit᷑ hn̄t illā plagā·q̄ ſe con
tra deū exaltāt vt ſic humiliēt᷑·Luc·xviij·
Dis q̄ ſe exaltat humiliabit᷑. Tertio fit
ex q̄dā fictione·vt cū q̄s ſibi illā plagā vo
lūtarie aſſumit ꝓpt᷑ libertatē animi·⁊ vt ſic
poſſit explere maliciā ⁊ libidinē ſuā. Et ſ;
ē magis ꝯmune. Hoc ꝓbat᷑·qꝛ vt ꝯmu
niter ille mulieres q̄ nō ſūt bone fame con/
ſueuerūt ſic currere ⁊ choriçare·ſ; boneſte
⁊ deuote mulieres raro aut nunqꝫ ſic cur/
rūt. Quantū ad tertiā ꝑtē illi᷒ ſmonis
nota exēplū. Erat q̄dā mulier ſatis diſſo/
luta·q̄ aſſūpſit ſibi illā plagā fictē·vt ſic
poſſet diſſolutiones ſuas explere·et cepit
choriçare ⁊ ſaltare·quā marit᷒ ei᷒ ꝯpeſcu
it verbis ſ; ipſa nihil curauit verba ſua·ſ;
aſſeruit ſe hr̄e plagā ſācti Viti·nec poſſet
omnino carere·ſ; oporteret eā illa nocte ⁊
illa die ſaltare ⁊ choriçare·et maritus ei᷒
recepit bonā virgā ⁊ duxit eā ad cellariū
vnū·⁊ flagellauit eam vſqꝫ ad effuſionem
ſanguinis·⁊ ꝓmiſit ſibi ꝙ nūqꝫ amplius
vellet ſic ſaltare ⁊ choriçare·qꝛ tota plaga
iā ī ea ceſſaſſet·ſic ampli᷒ nūqꝫ attēptauit.

¶ De ſancto Johanne baptiſta· Sermo·XXIII·

Jnter natos
mulieꝝ nō ſurrexit maior Jo
hanne baptiſta Matthei·xi·
Jn his v̄bis chriſt᷒ exp̄mit excellētiā ſan/
cti Johānis baptiſte·cū dicit: Jnt᷑ natos
mulierū·ibi excipit᷑ chriſt᷒ q̄ nō ē natus d̄
muliere ſ; d̄ virgine·⁊ etiā glorioſa virgo

Maria q̃ maior eſt Johãne. Unde poſt
chriſtũ ⁊ Mariã nõ ſurrexit maior Johe
baptiſta. Uñ chriſt⁹ ē ſol Maria ē luna.
lucifer Johes baptiſta. Poſt ſolē clari-
or ē luna. Et poſt ſolē ⁊ lunã clarior ē luci
fer. qꝛ poſt chriſtũ ⁊ Mariã Johes clari-
or inuenit̃. q̃ int̃ natos mulierũ ⁊c. Unde ĩ
p̃ſenti ſmone ad honorē beati Johannis
baptiſte. cui⁹ natiuitatē hodie celebram⁹
tria ſunt dicẽda. Primo ꝑuilegia ſancti
Johis. Secũdo aliq̃ ꝓ informatiõe nr̃a.
Tertio aliq̃ miracl̃a. Quantũ ad ꝓmã
ptem ſciẽdũ. ꝙ ſanct⁹ Johes baptiſta hꝫ
decē ꝑuilegia. Primũ ꝑuilegiũ. qꝛ ab
angelo ē annũciat⁹. ⁊ cũ h̃ fili⁹ ſũmi ponti-
ficis. ſ. Zacharie. Uñ legit̃ in hiſtoria ec-
cleſiaſtica. ꝙ Dauid rex volẽs ampliare
cultũ dei. xxiiij. ſũmos ſacerdotes iſtituit.
d̃ qb⁹ vn⁹ erat Zacharias. Erãt aũt ipſe
⁊ vxor ei⁹ Eliſabeth ſenes ⁊ abſq̃ liberis.
Cũq̃ Zacharias tẽplũ ĩ feſto ꝓpitiatiõis
fuiſſet ingreſſus. vt incenſũ poneret. ⁊ mul
titudo foris expectaret. apparuit ei gabriel
archangel⁹. Cũ ỽo Zacharias ĩ ei⁹ viſi-
one timeret. ait: ne timeas Zacharia. qm̃
audita ē oratio tua. ⁊ Eliſabeth vxor tua
pariet tibi filiũ. ⁊ vocabis nomen ei⁹ Jo-
hãnes. Zacharias aũt ꝯſiderãs ſuã ſene-
ctutē. ⁊ vxoris ſterilitatē. dubitare cepit. ⁊
more iudeorũ ſignũ ab eo q̃rere cepit. An-
gelus aũt ꝓ eo ꝙ verbis eius nõ credidit.
ipſũ taciturnitatis plaga ꝑcuſſit. Cũ aũt
Zacharias ad ꝓplm̃ foras exiſſet ⁊ eũ fac-
tũ mutũ viderẽt cognouerũt eo inuẽte ꝙ
viſionē vidiſſet ĩ tẽplo. Cõpleta aũt ſep-
timana rediit ad domũ ſuã. ⁊ ꝯcepit Eli-
ſabeth. ⁊ mẽſib⁹ quinq̃ ſe occultauit. quia
erubeſcebat ꝙ ĩ ſenectute ꝯcepat. Menſe
aũt ſexto beata virgo Maria q̃ deũ iã cõ-
cepat. venit ad Eliſabeth cõgratulans ei
ꝙ filiũ eſſet paritura. Et cũ ſalutaſſet eam.
beat⁹ Johes iã ſpũſancto plen⁹. ſenſit fi-
liũ dei venire ad ſe. ⁊ ꝓ gaudio in matris
vtero tripudiauit. Manſit g̃ beata virgo
cũ cognata ſua trib⁹ mẽſib⁹. miniſtrans ei
Natũq̃ puerũ ſuũ ſuis ſanctis manib⁹ d̃
terra leuauit. et ſtatim apertum ē os patris
ſui ⁊ cepit clamare: Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrl̃
qꝛ viſitauit ⁊ fecit redẽptionē plebis ſue.
Et ſic cõgregati oẽs vicini ei⁹ cõgratula-
bantur ei ⁊ dicebãt: Quiſputas puer iſte
erit? qꝛ totũ mundũ letificat ſua natiuita
te. ideo eccleſia natiuitatē ei⁹ celebrat ſic ⁊
chriſti ⁊ matris ei⁹. Secũdũ ꝑuilegiũ.
qꝛ ĩ vtero ē ſanctificat⁹. ex q̃ q̇dē ſanctifi-
catione accepit peccati originalis purga-
tionē. Nã oẽs ĩ peccato originali ꝯcipim̃
⁊ naſcim̃. Uñ ps. l. Ecce enĩ ĩ iniq̃tatib⁹
ꝯceptus ſũ ⁊c. Nã dicũt doctores. ꝙ pu-
er ĩ vtero matris q̃dragesimaſexta die vi-
uificat̃. ⁊ ſtatim aĩa infundit̃. ⁊ ꝑ queĉũq̃
modũ morit̃ ſine baptiſmo nunq̃ faciem
dei videbit. ⁊ h̃ ꝓpt̃ pctm̃ originale. Ab il
lo peccato originali de⁹ Johẽ purgauit
ĩ vtero matris. inſuꝑ ipſũ ſanctificauit et
ſtabiliuit ꝙ d̃ cetero peccare mortalit̃ non
potuit. Ecce q̃nta mirabilia fecit de⁹ cum
ſancto Johãne baptiſta. Uñ Hiere. p̃.
Priuſq̃ formarē te ĩ vtero noui te. ⁊ an-
teq̃ exires d̃ vulua ſãctificaui te. Tertiũ
ꝑuilegiũ. qꝛ cognouit Jeſũ ĩ vtero matris
Marie exiſtẽtē. Et ĩ ſignũ hui⁹ exultauit
puer Johãnes ĩ vtero Eliſabeth matris
ſue. Uñ Luce. i. Et factũ ē vt audiuit ſa
lutationē Marie Eliſabeth. exultauit ĩ-
fans ĩ vtero ei⁹. Facta eſt aũt h̃ exultatio
diuinit⁹ nõ humanit⁹. ⁊ adeo ē accelerat⁹
vſus rõnis ĩ illo puero. vt ĩtra viſcera ma
terna iã poſſet cognoſcere creatorē ſuum.
Quartũ ꝑuilegiũ. qꝛ pluſq̃ ꝓpheta eſt
vocat⁹. Quare aũt pl⁹ dĩ q̃ ꝓpheta. Re-
ſpõdet̃. qꝛ chriſtũ quē alij ꝓphete p̃dicaue
rũt ⁊ ꝓphetauerũt futurũ. ipſe ĩdicauit cũ
digito dicẽs: Ecce agn⁹ dei q̇ tollit pctã
mũdi. Quintũ ꝑuilegiũ. qꝛ ē precurſor
chriſti. ⁊ h̃ ꝓpter maiorē firmitatē neceſſe
erat aliq̇d ab aliq̃ ꝑus dici q̃ d̃ ipſo erãt.
alias iudei potuiſſent rõnabilit̃ dixiſſe. ſic
etiã alias male ⁊ iniuſte dixerũt. Tu d̃ te-
ipſo teſtimoniũ ꝑhibes. teſtimoniũ tuum
nõ ē verũ. Sꝫ diceres ĩ q̇bus Johannes
p̃ceſſit chriſtũ. Rñdet̃ ſm remigiũ ĩ q̃nq̃
Primo ĩ naſcẽdo. qꝛ in dimidio anno
p̃ceſſit chriſtũ. ⁊ chriſt⁹ nat⁹ ē qñ dies cre-
ſcũt. h̃ Johãnes qñ dies decreſcũt. in ſig-
nũ ꝙ chriſt⁹ debebat creſcere. ⁊ Johãnes

minui ī noticia ꝓli. Joh. iij. Illū oportet
creſcere me aūt minui. Secūdo ī ꝑdicā-
do. qꝛ Johānes citꝰ ꝑdicauit q̄ꝫ chriſtus.
Tertio ī baptiçādo. qꝛ Johānes prius
baptiçauit q̄ꝫ chriſtꝰ. Quarto ī moriē-
do. qꝛ Johānes mortuꝰ eſt ante chriſtum.
Quinto ad īferos deſcēdēdo. qꝛ ꝑceſ-
ſit chriſtū ad lymbū patrū. ⁊ nūciauit eis
chriſtū. Sextū ꝓuilegiū. qꝛ fuit bapti-
ſta chriſti electꝰ ꝑ oībꝰ hoībus in mūdo ꝓ
tūc exiſtētibꝫ. vbi meruit totā cognoſcere
trinitatē. Prēꝫ ī voce cū dixit: Hic ē filiꝰ
meꝰ dilectꝰ. Filiū ī ſubſtātia carnis. ſuper
quē vox illa inſonuit. ⁊ quē ꝓpriȷ̄s mani-
bꝰ baptiçauit. Spm̄ſanctū q̄ ī ſpecie colū-
be ſup chriſtū deſcēdit baptiçatū. Sep-
timū ꝓuilegiū. qꝛ auſterioreꝫ vitā duxit
q̄ꝫ chriſtꝰ. Unde iudei putabant ipſū eſſe
chriſtū ꝓpť auſterā vitā ſuā Joh. p. Di-
xerūt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes et
leuitas ad Johannē vt interrogarēt eū:
Tu q̄s es. Et cōfeſſus ē. qꝛ nō ſū ego chri-
ſtus. Auſteritas aūt Johis ꝯſiderať ī q̄t-
tuor. Primo ī cibo. qꝛ nunq̄ꝫ ī vita ſua
comedit aliquē cibū delicatuꝫ. nec guſta-
uit panē nec carnes nec piſces. ſ; cibꝰ ipſiꝰ
erāt locuſte ⁊ mel ſiluestre. ⁊ h̄ tm̄ ad ſuſtē-
tationē corꝑis ⁊ nature. Nō fuit ſic q̄daꝫ
mō ſunt. q̄ cū mane ſurgūt. ꝑmo cogitant
ꝺ bono prandio. illi maiorē curam hn̄t de
ventre q̄ꝫ ꝺ aīa. Tales enī vt timeo effici-
untur ſocij epulonis ī inferno. Et q̄ hic fu-
erūt repleti bonis cibarȷ̄s. illi ibi abſtine-
būt. Luc. vi. Ve vob̄ q̄ nūc ſaturati eſtis.
Ergo ſi volumꝰ ſaluari ſeq̄mur Johānē
baptiſtā. ⁊ n̄ epulonē. Luce. vi. Beati q̄
nūc eſuritis ⁊c. Quid aūt ſint iſte locuſte
⁊ mel ſiluestre. Rn̄det Arnolphꝰ ꝙ locu-
ſte ſūt aues ꝑue ad modū digiti nō alte a
terra volāt ⁊ faciliť capiunť. q̄ fuerunt in
deſerto. cocteq̄ꝫ ī oleo pauꝑum ꝑbēt vic-
tū. Similiť narrat ī eodeꝫ deſerto eſſe ar-
bores hn̄tes folia lata ⁊ rotūda lactei co-
loris. mellici ſaporis. q̄ manibꝫ fricantur ⁊
eduntť. ⁊ h̄ dr̄ mel ſiluestre. Secūdo in
potu qꝛ nunq̄ꝫ ī vita ſua aliquē potū bibit
niſi ſolā aquā. ſ; multi bibuli nō faciūt. et
q̄ bibūt ꝙ rōneꝫ loquēdi ꝑdūt ꝓpť nimiā
ebrietatē. ſ; beatus Johānes magne fuit
abſtinētie. Uñ caniť ꝺ eo. Vinū ⁊ ſicerā
nō bibit. Un̄ dicit Beda. ꝙ ſicera interꝑ-
tať ebrietas. q̄ vocabulo omne qꝺ inebri-
are pōt poculū. ſiue ꝺ pomis ſiue ꝺ frugibꝫ
ſiue ꝺ q̄libet alia materia cōfectū ſignifi-
cat. Tertio durū habuit veſtimentum.
Math. iij. Ipſe Johes baptiſta habe-
bat veſtimētū ꝺ pilis cameloꝝ. h̄ nō adū-
tunt aliq̄ viri ⁊ alique mulieres q̄ ſequunť
epulonem. q̄ induebať purpura ⁊ byſſo. ⁊
epulabať q̄tidie ſplēdide. Similiť q̄ lōgas
caudas poſt ſe trahūt q̄bus terrā veſtiunt
⁊ ꝺ nudis chriſti pauꝑibꝰ nihil curāt. cau-
dis ſuis pulices colligūt. ⁊ hoībꝰ ſequēti-
bus ⁊ añcedētibꝫ puluerē mouent. Timē-
dū ē eis ne diabolꝰ ī caudis eaꝝ equitet.
Job. xli. Ipſe ē rex ſup oēs filios ſupbie.
Quarto in habitaculo. qꝛ habitauit in
heremo. Uñ caniť ꝺ eo. Antra deſerti te-
neris ſub annis ⁊c. ⁊ h̄ fuit magnū ī puero
Johāne. ꝙ reliq̄t patrē ⁊ matrē ⁊ oīa bo-
na parentū. ⁊ iuit ī deſertum. ⁊ habitauit
ibi. ne amitteret innocentiā ſuā. ⁊ ne mun-
dus traheret eū a deo. Nā mūdus trahit
hoīem a deo. honoribꝫ. q̄s hic ꝓpinat. ne
hō veniat ad celeſtes honores. Itē caro
trahit delitȷ̄s vt hō careat eťnis gaudȷ̄s
⁊ delitȷ̄s. Item diabolꝰ trahit eū inuidia
ſua. qꝛ inuidet ꝙ hō deꝫ poſſidere illū locū
quē ipſe diabolꝰ ꝑdidit. ⁊ trahit homineꝫ
q̄ntū pōt. ⁊ q̄nto melior eſt hō ⁊ ſanctior.
tāto magis inſidiať ei. Et h̄ ſciuit beatus
Johānes. Et q̄uis eſſet vnicꝰ filiꝰ pōtificꝫ
qꝺ tūc maximū erat. tn̄ deſpexit honorē ⁊
reliq̄t mūdū ⁊ fugit ī heremū. vt innocen-
tiā ſuā īmaculatā cuſtodiret. Octauū
ꝓuilegiū. qꝛ habuit dignitatē oīuꝫ ſctōꝝ.
Fuit enī ꝓpha ⁊ pluſq̄ꝫ ꝓpheta. qꝛ ꝓphete
chriſtū ꝑdixerūt. Ipſe aūt digito demon-
ſtrauit. dicens: Ecce agnꝰ dei. ecce q̄ tollit
pctā mūdi. Fuit etiā apl's. Nā apl's intꝑ-
tať miſſus. Uñ ꝺ eo ſcptū ē: Fuit hō miſſꝰ
a deo. Fuit etiā martyr. hoc ꝓbat ſangui-
nis eiꝰ effuſio. ⁊ veritatꝭ aſſertio q̄n dixit:
Nō licet tibi hr̄e vxorē fratris tui. Itē fu-
it ꝯfeſſor qꝛ tā auſtere vixit. ꝙ ipſe chriſtꝰ
putareť a iudeis. ⁊ ꝯfeſſus ē quia non ſuꝫ

chriſtus. Fuit etiã virgo· hoc teſtat᷑ Lu/
cas q̇ dicit eũ a puericia vixiſſe in heremo.
Et ſic beat᷒ Johẽs hꝫ merita oĩuꝫ ſctõꝝ.
Vñ bene dixit euãgeliſta: Int᷑ natos mu/
lierũ nõ ſurrexit maioꝛ Johãne ⁊c. No/
num ꝓuilegiũ· qꝛ fuit trib᷒ meritis q̇bus
debet᷑ aureola inſignitus. Ipſe enĩ fructũ
centeſimũ inq̄ntũ fuit v̄go a deo ꝓmeruit.
Itẽ centeſimũ inq̄ntũ fuit ꝑdicatoꝛ glori/
oſus. Et centeſimũ inq̄ntum fuit martyr.
Vñ cantatur d̓ eo: Serta terdenis alios
coronat ⁊c. Decimũ ꝓuilegiuꝫ· qꝛ dies
natiuitatꝭ ei᷒ ĩ tota chriſtianitate celebrat᷑
imo etiam ſarraceni natiuitatẽ ei᷒ feſtiue
celebrãt. Triũ enĩ ſanctoꝝ natiuitas ſolẽ/
niter celebrat᷑· ſcꝫ chriſti· virginis Marie
⁊ Johãnis baptiſte. Et rõ· qꝛ oẽs tres fu
erunt ſanctificati in vtero matris. Iteꝫ qꝛ
oꝛtus iſtoꝝ triũ dedicati fuerũt gaudio· ⁊
ideo ꝯueniẽs eſt vt nos oꝛt᷒ iſtoꝝ cũ gau/
dio celebꝛamus. De gaudio chriſti dicit᷑
Luce· ij· Euãgelizo vobis gaudiũ mag/
nũ. De gaudio Marie canit᷑. Natiuitas
tua dei genitrix virgo gaudiũ annũciauit
vniuerſo mundo. De gaudio Johannis
baptiſte dr̄ in euãgelio hodierno. Et mul
ti ĩ natiuitate ei᷒ gaudebũt. Et q̄uis bea
tus Johannes baptiſta ab vtero matris
ſue ſanct᷒ fuit· ⁊ nulli vnq̄ꝫ nocuit· multos
tñ habuit ꝑſecutores q̇ ei᷒ ſanguinẽ ſitie/
bant. Nam herodes voluit eũ occidere.
Herodias ſibi inſidiabat᷑· filia ei᷒ caput
ſuũ petijt· ſpiculatoꝛ miſſus ẽ q̇ caput eius
ꝑſcidit. Decollatio aũt ei᷒ facta ẽ ꝓ iuſti/
cia ⁊ fidei defenſione· qꝛ herodẽ de ſtupꝛo
arguebat· ideo ipſuꝫ ĩ carcerẽ recluſit. Itẽ
decollatio eius fuit cũ multa ſui deuotio/
ne· qꝛ cũ decollari deberet· deo ſe deuote re
cõmẽdauit. Vñ cãtat eccleſia. In medio
carceris ſtabat Johẽs ⁊ voce magna cla/
mauit dicẽs: Dñe de᷒ me᷒ tibi recõmen/
do ſpiritũ meũ. Et qꝛ iã ꝑdicti male Jo/
hannẽ tractauerũt· ⁊ ideo ipſi male a deo
tractati fuerũt. Herodes enĩ male fuit tra/
ctatus· qꝛ ĩ exiliũ miſſus ⁊ ibi miſerabilit᷑ ẽ
moꝛtu᷒. Herodias etiã male tractata eſt·
qꝛ cũ caput Johãnis ĩ manu teneret· diui/
no iudicio ĩ ei᷒ faciẽ ſufflauit· ⁊ illa moꝛte
ſubitanea coꝛruit. Filia herodiadis fuit
male tractata· qꝛ fuit in aquis ſuffocata.
Cũ enĩ ſuꝑ glaciẽ ludẽdo diſcurreret· ſu/
bito ſub pedib᷒ ei᷒ glacies frangit᷑· ⁊ illa in
aquis miſerabiliter ſuffocat᷑. Quantũ
ad ſecũdã ꝑtem illi᷒ ſmonis ẽ ſciẽduꝫ ꝙ
ſicut caput Johannis baptiſte datũ ẽ pu/
elle ſaltãti ⁊ choꝛiçãti· ⁊ homĩes ĩ vigilia
ſancti Johãnis baptiſte ꝯſueuerũt choꝛi/
çare· ⁊ ſancta mater eccleſia ꝯtra hãc cho/
riçationẽ inſtituit ieiuniũ· q̇d ſub ꝑcepto
⁊ ſub peccato moꝛtali q̇libet tenet᷑ ſuare· ⁊
q̇ ſine cauſa ⁊ ex ꝯtemptu ſolueret h̓ ieiu/
niũ peccat moꝛtalit᷑: Nũc ꝓ informatione
nr̄a aliq̄ hic dicẽda ſũt d̓ choꝛea. Primo
q̄rit᷑ an choꝛiçare ſit pctm̄ moꝛtale. Re/
ſpondet᷑ ꝙ ſic· qñ ex ſuꝑbia ⁊ mala concu/
piſcẽtia fit. Vñ Aug᷒· Meli᷒ ẽ ĩ die dñi/
ca arare q̄ꝫ choꝛiçare· ⁊ melius ẽ mulieres
lanã ſuã texere q̄ꝫ impudice choꝛiçare. Et
rõ· qꝛ ille q̇ laboꝛat in die dñico ⁊ feſtiuo·
ſimplicit᷑ peccat frangẽdo ſabbatũ. Sed
choꝛiçans cõmittit q̄ſi oĩa peccata moꝛta
lia: Nã ibi ẽ ſuꝑbia. Et cõmittit᷑ ibi ſcpi᷒
mentalis luxuria ꝑ malas cõcupiſcẽtias.
Similiter auaritia· quia affectant diui/
tias ⁊ ꝑcioſas veſtes. Et etiaꝫ inuidia· qꝛ
ſi vna pſona pl᷒ honoꝛat᷑ vel melioꝛa ve/
ſtimẽta hꝫ· tũc q̄ñq̄ꝫ cetere pſone inuidẽt
ei. Itẽ ſciendũ ꝙ aſtantes circa choꝛeam
q̄ñq̄ꝫ intantũ peccãt ſicut q̇ choꝛiçãt· qꝛ ipſi
dant alijs occaſionẽ choꝛiçãdi· qꝛ ſi circũ/
ſtantes nõ aſpicerẽt· tũc ipſi nõ choꝛiça/
rẽt. Inſuꝑ iudicãt choꝛiçantes q̇d ẽ ꝯtra
euãgeliũ· Vñ habet᷑ Luce· vi· Nolite iu/
dicare. Sꝫ aliq̄ volũt ſe excuſare ĩ peccatꝭ
ſuis dicẽtes: Qm̄ añ cẽtũ ãnos choꝛiça/
uerũt hoĩes· ſic ⁊ hodierna die merito facẽ
pñt. Rñdet᷑ ꝙ ante centũ ãnos hoĩes etiã
infernũ intrauerũt· ſic ⁊ hodierna die fa/
ciũt· qꝛ mala cõſuetudo nõ excuſat pctm̄·
imo quanto diuturnioꝛ· tãto ꝑiculoſioꝛ.
Vñ dr̄ in decre· Cõſuetudo mala inuẽta
q̄nto diuturnioꝛ tãto ꝑiculoſioꝛ· xxiiij· q· i
Sciſma· Qꝛ aũt chriſt᷒ a choꝛiçantib᷒ g̃/
uiter offendit᷑· hoc ꝓbatur· qꝛ ipſi rurſum

ert ucifigūt Jeſum chriſtū. De h̄ exemplū
querere infra ī ꝓmptuario exēploꝝ. vij. C.
Et ꝙ chriſtꝰ ꝗuit vult punire choriçātes ī
vita. h̄ oſtendit in illa puella q̄ ꝓpt̄ chore-
am cōbuſta ē in toto corpe. Ibidē. x. Et
etiā ī morte. vt patet ī muliere q̄ cū pila in
chorea necata ē. h̄ querere ibidē. xij. Item
q̄ iuuāt ad choreā. Exemplum d̄ tubicine
quē fulmē d̄ celo extinxit. Hoc q̄re ibidē
xiij. Ultimo queritur. vtrū chorea poſſit
fieri licite. R̄ndet̄ ſ̄m Johānē ī ſūma ſua
li. ij. ti. xxxiij. q. ij. ꝙ quinq̄ ꝯcurrētibus
ad choreā tūc nō ē rep̄hēnſibil̄. Primū
ꝙ ſit tpe debito. ſcz gaudij. ſicut in nuptijs.
vel tpe victorie vel liberatiōis hominis vel
patrie. vel ī aduētu amici d̄ terra longin-
qua. Secūdū ꝙ ſit cū honeſtis pſonis
d̄ quibꝫ n̄ oriat̄ p̄ſūptio mala. nec cū lecca
toribꝰ ꝛ leccatricibꝫ. Tertiū ꝙ fiat a p̄-
ſonis ſecularibꝫ. qꝛ monialibꝰ monachis
ꝛ clericis ꝓpt̄ h̄ ꝙ ī alijs ſpūalibꝫ dn̄t occu
pari. oēꝫ choreā puto eē illicitā. Quar-
to ꝙ honeſto modo fiat. nō geſticulatio-
nibꝰ nimis inhoneſtis ꝛ īordinatꝭ. Quin
tum ē vt cantus excitās ī talibus non ſit
d̄ illicitis. Quantū ad tertiā ptem illiꝰ
ſ̄monis ſciēdū. ꝙ oēs hoīes debēt īuoca-
re ſanctū Johannē baptiſtā. ꝛ p̄mo immi
nēte piculo ignis. Vn̄ legit̄ ꝙ cū maxi-
mus ignis eſſet accēſus ꝛ reliq̄e ſancti Jo-
hānis ibidē apponerent̄. ignis ſancti Jo-
hannis formidās p̄ſentiā ſtatim euanuit.
Itē tpe ſterilitatis inuocādus ē ſanctus
Jobes. Vn̄ cū q̄dā tpe eſſet magna ſteri
litas ꝛ ſiccitas terre. reliq̄as ſancti Johis
pceſſionalit̄ p ciuitatem detulerūt. ꝛ mox
pluuie receperūt b̄n̄ficiū ꝛ terra ꝓtulit fru-
ctꝰ ſuū. Itē ſanctus Jobes baptiſta de-
fendit terrā ſiue ciuitatē vbi eccleſiam hꝫ
cōſtructā in honore ſuo. Vn̄ legit̄ ꝙ que-
dā regina ad honorē ſācti Johānis bap-
tiſte ī longobardia eccleſiam conſtruxit. ꝛ
poſtea cū Cōſtantinꝰ impator italiā a lō-
gobardis eripe vellet. ꝛ quendā virū ſan
ctū introgaſſet d̄ exitu belli. Ille orōni in-
ſiſtēs a deo audiuit. Jobes baptiſta pro
lōgobardis ꝯtinue intcedit. ab illo die q̄
regina eccleſiā ſibi fabricauit. ꝛ ideo ſupa-
ri nō pn̄t. Itē diſplicet ſancto Johāni q̄
ſpoliat eccleſiā vel cemiteriū in honore eiꝰ
dedicatū. Vn̄ cū q̄daꝫ rex longobardo-
rū cū multo apparatu iuxta eccleſiā ſancti
Johānis fuiſſet ſepultꝰ. q̄daꝫ cupiditate
allectus. nocte ſepulcrū aperuit. ꝛ vniuer-
ſa ſurripuit. Cui Jobes apparuit et dixit
ei: qꝛ auſus fuiſti tangere mihi cōmiſſū. ec-
cleſiā meā ingredi d̄ cetero nō valebis. qđ
ita euenit. nam qn̄ eccleſiā īgredi volebat
ſubito velut validiſſimo pugile guttur eiꝰ
inuiſibilit̄ feriebat̄. ꝛ ſic ille ī terrā cadens
cōfuſus recedebat. Itē ſuccurrit homini ī
extremis. Vn̄ cū q̄dā vir ad decollationē
fuiſſet iniuſte ductꝰ. ꝛ fortiſſimꝰ pugil ī eiꝰ
collū ſpatā vibrauit. ille ꝓtinus exclama-
uit. ſancte Jobes ſuſcipe ſpatā illā. ꝛ ſta-
tim brachiū illiꝰ pugilis obriguit. ꝛ īflexi-
bile remāſit. Sꝫ vir dei beatū Johannē
p ipſo iam penitente orauit. ꝛ vt brachiū
deponeret obtinuit.

De ſanctis Petro et Paulo apoſtolis. Sermo. XXIIII.

Tibi dabo cla
ues regni celoꝝ. ꝛ qđcūq̄ ligaue
ris ſup̄ terrā erit ligatū ꝛ ī celo ꝛc. Math
xvi. Ex his verbis oſtēdit̄ q̄nta ſit digni-
tas ſancti Petri. Vn̄ ī p̄ſenti ſ̄mone ad
honorem ſancti Petri tria ſūt dicenda.
Primo d̄ p̄uilegijs ſancti Petri. Secū-
do aliq̄ p informatione nr̄a. Tertio aliq̄
miracula. Quantū ad p̄mā ptem illius
ſ̄monis ſciendū. ꝙ ſanctꝰ Petrꝰ hꝫ decē
p̄uilegia. Primū ꝙ chriſtꝰ ipſū elegit p̄
oībꝰ hoībꝰ ī apl̄m. ꝛ fuit ſecundus apl̄s a
chriſto vocatꝰ. qꝛ ſanctus Andreas frater
ſuus fuit p̄mꝰ. ꝛ adduxit Petrū ad Jeſū
Secūdū p̄uilegiū. qꝛ fuit feruentior ad
chriſtū ī charitate. qđ oſtēdit ante paſſio-
nē chriſti. qꝛ ꝓpt̄ amorē chriſti oīa terrena
cōtēpſit. Certe cui hodie diceret̄ ꝙ relin-
queret vxorē. pueros. domū. cognatos. et
oēꝫ terrenā ſ̄bſtātiā ꝛ paup fieret. magnū
q̄d reputaret̄. Et h̄ fecit beatꝰ Petrꝰ. cuiꝰ
feſtū hodie celebramꝰ. Itē h̄ oſtendit tpe